

Noget tilfælles med Danmark, saa kan man ogsaa derfra hente tilstrækkelig Erfaring. Jeg anseer det derfor ogsaa af denne Grund hensigtsmæssigt og rigtigt, at man ikke nu over- eller sig for meget med denne Sag. Hvad den finantstuelle Side af Sagen angaaer, da frembyder den ingen særdeles Betænelighed for mig. Jeg har i min tidligere Embedsstilling haft Leilighed til at samle Erfaring om, hvor meget Nedsættelsen af Afgiftssatser paa de indirecte Statter har at betyde, saa at jeg ikke har nogen Betænelighed ved en øieblikkelig Nedsættelse; men det er jo ligefrem, at den Nedsættelse, som ikke skulde træde i Kraft nu, men først paa et senere Stadium, hvor vi tør haabe at see de politiske Forhold ordnede, vil frembyde mindre Betænelighed end en tidligere, saaledes som jeg allerede ved den første Behandling af Finantstloven tillod mig at udtale. Jeg nødsages til atter med et Par Ord at komme tilbage til det i og for sig mindre vigtige Anliggende, om hvorledes Befordrings- og Transportvæsenets Fond skal stilles. Der er jo nemlig i Realiteten ikke stor Forskiel imellem Udvalgets Anskuelse og min. Jeg ønskede kun ved det Ændringsforslag, jeg har stillet, noget mere at sikke, at Sagen ikke nu finder en præjudicerende Afgjørelse; men forøvrigt kan jeg jo ikke sige, at det frembyder særegne Betæneligheder, hvad enten det ene eller det andet af disse Forslag, som foreligge til Afstemning, antages. Dog maa jeg tillade mig noget at imødegaae den ærede Ordførers Bemærkninger, fordi de forekomme mig at føre noget videre, end jeg egentlig har ønsket, at Discussionen idag skulde gaae. Jeg troer nemlig, at det maa billiges, at jeg saameget som muligt værger mig imod idag at see det Spørgsmaal afgjort, under hvilken Klasse det Fond, som nu ikke er foreslaaet til Inddragelse, hører hen. Jeg troer ikke, at det gaaer an, at man generaliserer Spørgsmaalet saa at sige. Vi have visseelig mange forskellige Arter af Fonds, og have haft endnu flere, og det er ogsaa vist, at en stor Deel af disse Fonds have en fælleds Oprindelse og bør nyde den samme Behandling, ligesom de ogsaa have nydt den for en væsentlig Deel; men man kan vanskelig af den Behandling, som et enkelt

Fond eller en Klasse af Fonds har nydt, med Sikkerhed slutte sig til den Behandling, som de andre bør nyde. Det hører til vor ældre Finantshistories mange indviklede Forhold, at man næsten ikke kan komme til at generalisere, uden at man i mange Tilfælde maa undersøge, hvorledes Lovgivningens Forskrifter ere. Da jeg nu altid er meget bange for at afgjøre en Sag i en bestemt Retning saaledes, at en saadan Afgjørelse bevirker Ulempe for rette Vedkommende, saa har jeg troet det hensigtsmæssigt, endnu fremdeles at holde Sagen svævende, hvilket i højere Grad vil skee ved det Ændringsforslag, jeg har stillet, end ved Udvalgets. Forsaavidt den ærede Ordfører har sammenlignet dette Fond med andre Fonds, saa maa jeg, næst at henholde mig til mine nys gjorte Bemærkninger, ogsaa fremhæve, at der dog er en væsentlig Forskiel mellem de Fonds, som af Ordføreren ere nævnte, og det nærværende. For det Første, hvad Klubskatten angaaer, som er blandt dem, der er stillet i Sammenligning med dette Fond, saa er det mig ikke bekjendt, at der af denne Klubskat er opsparet Noget som hedder en Klubskatfond eller en Klubfond; jeg troer tværtimod, at den er bleven brugt efterhaanden, og jeg troer ogsaa, at den vilde blive brugt, om man ogsaa strængere vilde overholde denne Stats Inddrivelse, end Tilfældet er, og jeg kan derfor ikke erklære mig ganske enig med den ærede Ordfører i, at ligesom Staten maatte være berettiget til uden videre at ophæve eller inddrage Klubskatten til almindelige Statsøiemed, istedetfor at den nu har et særligt Diemeed, saaledes er der heller ingen Tvivl om, at Bestemmelsen i Frd. af 27de Mai 1804 om de 4 Stillings Afgivelse til et vist bestemt Diemeed ogsaa kunde forandres saaledes, at disse Tilstillinger indfløde i Statskassen. Men det er ikke det, hvorpaa mine Tanker ere rettede; men Spørgsmaalet er, om Staten med Rette kan lægge Haand paa dette Fond, der er opsparet af disse Tilstillinger, som i sin Tid ere paalagte, ikke, som jeg maa tillade mig at gjentage, til et særligt Diemeed, ikke til et særegent, de paagjældende Afgiftspligtige i indskrænket Forstand vedkommende Diemeed, men til et almindeligt Statsøiemed. For at bevise, at jeg ingen-